TOVERI

Lännen suomalaisen työväen äänenkannattaja, ilmestyy Astoriassa, Oregon, joka päivä paitsi sunnuntaina.

TOIMITUSKUNTA:
W. N. REIVO LAURI MOILANEN
ADOLPH SALMI A. B. MÄKELÄ
SULO SYVÄNEN

TOVERI
(THE COMRADE)
The organ of the Finnish workers in the Western states. The only Finnish daily in the West. Published daily, except Sunday, at Astoria, Ore., by the Western Workmen's Publishing Society.
ANTTI J. PARTAN, Manager.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the postoffice at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

TILAUSHINNAT
Yhdysvalloissa ja Canadassa:
Yksi vuosikerta..$4.00 6 kuukautta..$2.25
3 kuukautta.....$1.35 1 kuukausi... .50
Suomeen ja muualle ulkomaille:
Yksi vuosikerta..$6.50 6 kuukautta..$3.50

SUBSCRIPTION RATES:
In the United States and Canada
One year......$4.00 Six months......$2.25
Three months..$1.35 One month...... .50

Huoneusto sijaitsee 10:nnen ja Duane katujen kulmassa. Telefooni: konttori 365, toimitus 832.

Ilmotushinta 40c palstatuumalta. Kuolemanilmotukset $1.50 kerta ja muistovärsyillä $2.00 kerta. Kihlaus-, syntymä- ja avioliitto-ilmotukset 50c kerta, halutaantieto- ja nimenmuutto-ilmotukset 25c kerta, naimailmotukset $1.50 kerta, avioero-ilmotukset $1.00 kerta. Seisovat ilmotukset sopimuksen mukaan. Satunnaisista ilmotuksista tulee rahan seurata mukana. Englanninkielestä suomennetaan vapaasti.

Advertising rates in effect July 1, 1912, 45 cents per inch. Special discount is allowed for larger and continuous advertisements.
TOVERI, BOX 99, ASTORIA, ORE.

Niinhän porvarit aina tekevät

Viime viikkoinen Seattlen unionistien äänenkannattaja, Union Record, on olevinaan suutuksissaan siitä, että washingtonilaiset kongressimiehet Lin Hadley ja Albert Johnson ovat kongressissa äänestäneet vastaan Meyer Londonin tekemää esitystä 50,000 dollarin määrärahan luovuttamisesta työttömyyskysymyksen tutkimiseksi. Lehden mielestä ei sekään, että esityksen teki sosialistinen kongressimies, olisi saanut antaa aihetta vastaan äänestämiseen.

Merkillistä, että ne "puolueettomuuden" saarnaajat aina pettyvät toiveissaan. Eiväthän Hadley ja Johnson ole sen pahempia kuin muutkaan porvarit; äänestävät luokkansa puolesta kuten rehelliset luokkaetujen ajajat ainakin.

Meidän käsittääksemme ei heidän menettelyssään ole mitään paheksuttavaa. Mutta sensijaan on paljonkin paheksuttavaa siinä, että työläisiä aina vaalien aikana koetetaan äänestämään "puolueettomia" porvareita, jotka poikkeuksetta ovat osottautuneet pettureiksi.

Eiväthän porvarit millään tavalla voi sietää työttömyyskysymyksen tutkimista, sillä hehän hyötyvät työttömyydestä. Sodan jälkeen seuraa tavaton työttömyys, ja sen tietävät porvarit jo etukäteen. Mutta jos sitä nyt jo alettaisi estää, s.o. suunnittelemaan toimenpiteitä siltä varalta, että työttömien toimeentuloa voitaisi sitte avustaa, niin mistä sitte saataisi ne voitot, jotka porvarimme aikovat kiskoa työttömien nylkemisestä!

Että tämä unionistisen lehden kanta tässä kysymyksessä johtuu enemmän persoonallisista vaikutuksista, kuin luokkaetujen tuntemisesta, näkyy siitä, että samassa numerossa suositellaan Seattlen valtuusmieheksi entistä porvarillista kongressimiestä, jonka ansiot eivät ainakaan ole työväestölle edullisia. Tarkotamme W. J. Bryan'ia, jota Record pitää sopivana valtuusmiesehdokkaana ja asettaa hänet rinnakkain toisten ehdokasten kanssa, joina ovat unioitten hyväksymänä sosialisti J. F. Cassidy ja muuan H. T. Bolton, joka on pelannut "edistymielisyydellä" ja "työväenystävyydellä" jo pitemmän ajan ja sillä saavuttanut "puolueettomien" työläisten luottamuksen.

Seattlen valtuusto ei ole tehnyt mitään sellaista josta unionistien kannattaisi olla hyvillään. Sen "unionistiset edustajat" ovat olleet aivan samalla tavalla kannattamassa työväestön oikeuksien riistämistä, kuin porvarillisetkin, ja tulevat olemaan edelleenkin, sillä heillä ei ole edes vaistomaista tietoa luokkaetujen erilaisuudesta, puhumattakaan siitä, että he edustaisivat työläisiä erikoisena luokkana, jolla ei voi olla mitään etujen yhtäläisyyttä porvarien kanssa.

Unionististen lehtien ei ollenkaan sovi moittia porvareita silloin kun ne äänestelevät työläisten etuja vastaan. Nehän kannattavat vain mieshkohtaisia tuttaviaan, eivätkä työväenluokan edustajia. Ja pitäisihän sentään tietää unionistienkin, että mieskohtaiset mielipiteet eivät määrää valtuuston toimia, vaan puolueryhmityksien takana olevat luokkaedut.

Kun unionistinen lehti kehottaa työläisiä "liisteröimään hattuunsa" niiden miesten nimet, jotka äänestivät Meyer Londonin esitystä vastaan kongressissa, niin me pyytäisimme lisätä siihen, että samalle listalle olisi asetettava kaikki ne ehdokkaat, jotka tavalla tai toisella saavat porvariluokan hyväksymisen ehdokkuudellaan. Mutta koska henkilökohtainen valinta on sangen vaikea ja aiheuttaa erehdyksiä, niin selvyyden vuoksi olisi liisteröitävä jo aivostoon sellainen vakaumus, että **ei minkäänlaista kannatusta yhdellekään muulle kuin sosialistipuolueen ehdokkaalle**; ei edes sellaisille sanomalehdille, jotka kannattavat "unionistisia" tai "puolueettomia" tai mitä ehdokkaita kulloinkin, jaksamatta tehdä selvää pesäeroa porvarien kanssa.

Irti porvareista kerta kaikkiaan ja täydellisesti, siinä paikkansapitävä ohje, jonka työväestö voi ottaa toteuttaakseen.

MITKÄ OVAT OLLEET KÖYHÄLISTÖN PÄÄVOITOT NYKYAJAN SUURESSA TAISTELUSSA?

Epäilemättä näkyväiset voitot vieläkin riehuvassa suurtaistelussa eivät ole olleet niinkään pienen pieniä. Ovathan kunnallislait ja laki 8-tunnin työpäivästä suunnattoman mahtavia kulmakiviä siinä suuressa temppelissä, jonka työväestö rakentaa kansojen ja yksityisten henkilöiden veljistymis-atteen ylevälle jumaluudelle, jos kohta ne koskevatkin suorastaan ainoastaan meidän pientä, mutta ripeästi eteen päin pyrkivää kansaa, kansaa, josta ylpeydellä voi väittää, että se pienuudestaan huolimatta kulkee inhimillisen kulttuurin eturintamassa ja juuri sen takia [illegible] säilymään elävien kansojen keskuudessa. On melkein varma, kaikenmoisista vastaväitteistä huolimatta, että, ellei työväki olisi voinut niin mahtavasti vaikuttaa äsken hajotetun eduskunnan kautta ja vielä enemmän suurlakon avulla, eivät nämä lait ainakaan eivät molemmat olisi päässeet onnelliseen satamaan. Tosiasiana on näet yleensä, että kaikki suuret vaihdokset yhteiskunnallisessa elämässä ja yhteiskunnallisessa kehityksessä aikaan saadaan ainoastaan mahtavan pakotuksen kautta. Tätä voivat kyllä kaikenlaiset filisterit ja jokapäiväiset ihmiset vaikkapa sydämensä pohjasta surkutella, mutta autettavissa se ei ole.

Suomen uusin vallankumous on vaatinut suuria uhrauksia niiltä, jotka ovat olleet sen välittömässä pyörteessä. Se on vaatinut useampia ihmishenkiäkin, muihin vallankumouksiin verraten onnellisesti kyllä vain harvoja. Ja jos katselee asioitten kulkua ja lopputuloksia suuressa mittakaavassa, semmoisessa, jossa ei muutamien yksityisten ihmisten henkikään suuriin tarkotusperiin verraten ole niinkään suuriarvoinen, niin rohkenen väittää, että yksin 8-tuntinen laki ja kunnallislait eivät ole niin kalliisti ostetut. Ja jokainen, joka pienimmälläkin palveluksella on edistäyttänyt suuren tuloksen saavuttamista, voi olla ylpeä siitä, että hän 8-tunnin työpäivän lailla on tuottanut tuhansiin koteihin runsain määrin ruumiillista lepoa ja henkistä virkistystä ja kunnallislailla edistyttänyt vallan siirtoa, vallan, se on onnen siirtoa yhä laajempiin kansankerroksiin sekä kaupungeissa että maalla.

Mutta viimeinen vallankumous on tuottanut paljoa enempää ja suurempaakin kuin kunnallisen elämän uudistuksen ja 8-tuntisen työpäivän.

Suomen työväen ikuinen kunnia on se, että se nostamalla kansan pohjakerrokset itsetajuntaan ja itsetietoisuuteen on laskenut vahvan ja vankan perustuksen tämän kansan valtiolliselle itsenäisyydelle. Kun surkean kuuluisa Helmikuun manifesti v. 1899 ilmestyi, jonka tarkotuksena oli tehdä loppu meidän valtiollisesta autonomiastamme, silloin nostettiin huolimatta porvariston sitkeästä vastarinnasta ja kaksipäisen kotkan uhkaavista liikkeistä välittämättä Suomen kansan syvät rivit itsenäiseen toimintaan oman puolueen perustamiseksi. Tämä rohkea teko saa sitä selvemmän valaistuksen, kun jokainen valtiollisesti vähänkin koulutettu henkilö tietää ettei itsevaltius pelkää mitään niin suuresti kuin kansojen pohjakerrosten nostattamista itsetietoiseen toimintaan. Ja kun Suomen itsenäisyyttä idästä Bobrikoffin diktatuurissa sydänjuuria myöten uhailtiin, silloin nousi Suomen köyhälistö uljaasti pystyyn ja perusti Forssan kokouksessa 1903 Suomen sosialidemokratisen puolueen. Ja niinkuin jo Turun kokouksessa Suomen työväestö ohjelmansa periaatteellisessa osassa lausui, että "perusedellytyksenä on Suomen kansallisuuden itsenäisyyden säilyttäminen ja suojeleminen" niin se Forssassakin tuomitsi "kaikkea valtiollista holhontaa." Ja kun meidän venäläiset toverimme panivat toimeen maassansa ensimäisen varsinaisen vallankumouksen v. 1905, niin työväki ennen kaikkia muita julkaisi Helsingin torilla suurlakon Suomen sortojärjestelmää vastaan — niin uskalsihan Oulun työväkikin julkisesti julistaa puolestansa Suomen aivan riippumattomaksi Venäjästä. Kun minun mieltäni tässä asiassa kysyttiin, täytyi minun vielä silloin esittää täydellisen itsenäisyyden asia lykättäväksi vähän tuonnemmaksi. V. 1917 heinäkuussa, jolloin sosialisteilla oli enemmistö eduskunnassa, tuli otollinen hetki: silloin julistivat Suomen sosialistit, toisin sanoen Suomen järjestynyt työväestö, Suomen kansan riippumattomaksi parilla silloisista oloista riippuvilla poikkeuksilla: korottivat Suomen kansan todellisesti kansakuntien joukkoon, eikä vain kuten aikoinaan keisari Aleksanteri, näennäisesti. Mutta meidän porvaristomme vehkeili silloin kenraalikuvernöörin rappusissa ja Eduskunta hajotettiin tämän itsenäisyysjulistuksen takia venäläisillä pistimillä. Ja tosiaan kunnia venäläisten pyytämisestä avuksi meidän sisällisissä riidoissamme kuuluu todistettavasti porvariston häikäilemättömille aineksille, he kun v. 1896 ensi kerran useimpien sanomien myötävaikutuksella joukottain kutsuivat työntekijöitä idästä nujertaakseen siten suomalaisten työläisten pyrkimyksiä parempiin elinehtoihin.

Niin, kuolematon kunnia, jota ei mikään puolueeton historian tutkimus voi siltä ryöstää, kuolematon kunnia Suomen itsenäisyyden tukemisesta ja kehittämisestä kuuluu ennen kaikkea Suomen työväestölle. Sen mahtava ponnistus tämän asian puolesta tänäkin vuonna on nyt aikaansaanut sen, että Suomi on — tosin maalaisliittolaisten avulla — julistettu "toistaiseksi"(!) itsenäiseksi valtioksi. Ja tämä on epäilemättä suurin tulos vallankumouksen pakotuksesta. Sillä kansan itsenäisyys on nykyään pääperustuksena koko kansan s. o. etenkin sen syvien rivien edistymiselle varsinaiseksi kulttuurikansaksi. Pari kolme vuotta ei merkitse mitään kansojen elämässä ja se on suunnattoman pienestä merkityksestä, istuuko nyt hallitsemassa joku porvarillinen senaatti, joka on nytkin kansan pohjakerrosten mitä suurimman painostuksen alaisena: muutamien vuosien perästä hallitsee kuitenkin aivan varmaan työväen asettama senaatti.

Mutta vallankumous on vielä tuonut Suomen työväelle erään arvaamattoman suuren voiton, joka on enemmän henkistä laatua. Tämän vallankumouksen kautta ovat nimittäin Suomen työväen taistelukyky ja taisteluhenki äärettömästi kohonneet. Jokainen vallankumous tuottaa kuten sanottu suuria kärsimyksiä, mutta se synnyttää myöskin hyvinkin suuria arvoja. Kansan pohjakerrokset, jotka tässä useimmiten panevat kaikki alttiiksi suuren aatteensa saavuttamiseksi karaistuvat tässä taistelussa, saavat siitä paljon kokemusta tulevaisuuden varalle, tottuvat itse taistelun muotoihin ja keinoihin, oppivat erottamaan sen, mikä on aatteen toteuttamiselle edullista, siitä, mikä sille on haitallista; mutta ennen kaikkea saavat nuo taistelijat uutta intoa ja uutta virikettä rohkeasti käymään uuteen kamppailuun, kun yhteinen, kallis asia sitä vaatii. Ja minä olen vakuutettu, että tässä suhteessa viimeinen vallankumous on jättänyt unohtumattomia jälkiä kansamme pohjakerroksien mieleen, niin että ne aseellisistakin uhkauksista huolimatta heti ovat valmiit ryhtymään uuteen taisteluun, jos porvaristo ja sen asettama hallitus loukkaavat kansamme pohjakerrosten elinehtoja.

29.11.17. N. R. af Ursin.

MAILMANKATSOMUKSIA

ERÄS RAITTIUSVALHE.

Raittiusintoilijat näkevät nykyisen tilanteen otolliseksi heikäläisellekin sameanveden-kalastukselle, ja koettavat sitä parhaansa mukaan käyttää hyväkseen. Valmistaakseen yleistä mielipidettä nyt vireillä olevaa kieltolakihumpuukia vastaanottamaan, valehdellaan sekaisin tuulet ja taivaat. Heidän vastustajilleen—viinapuolueille—on tosin annettava se tunnustus, etteivät ne valehtelussa juuri jää tapajulle raittiusväestä. Mutta tällä kertaa on paljastettavanamme eräs raittiusvalhe, jolla viime aikoina on lyöty isoa rumpua.

Kieltolakipuolueen äskettäin julkaisemissa lentolehdissä sanottiin, että "kuivassa" Kansasin valtiossa tuli asevelvollisuustarkastuksissa sotapalvelukseen kelpaamattomina hyljätyksi ainoastaan 10 pros. kutsutuista, kun sitävastoin "märissä" valtioissa hyljättyjen lukumäärä nousee 58 prosenttiin. Tämähän nyt kouraantuntuvasti todistaa, kuinka turmiollisesti väkijuomain nauttiminen vaikuttaa ihmisten terveyteen.

Yhdysvaltain korkeimman kutsuntavirkailijan, kenraalimajuri Enoch H. Crowderin nyt ilmestyneestä virallisesta kertomuksesta kuitenkin käy selville, että raittiussankarien käyttämät numerot ovat silkkaa valetta. Kansasissa ei hyljättyjen luku ollut 10, vaan 23.8 pros., ja missään valtiossa koko maassa ei palvelukseen kelpaamattomien lukumäärä ole ollut niin korkea kuin 58 prosenttia.

Kaikkein suurin on hyljättyjen luku ollut vanhimmissa raittiusvaltioissamme Mainessa ja Vermontissa. Maine, jossa virallinen kieltolaki on ollut voimassa jo puolen vuosisataa, oli palveluskyvyttömäin luku 42.5 pros. ja sen rajavaltiossa, Vermontissa, joka samoin on virallisesti "kuiva", oli vastaava luku 42.8 pros. Nämä valtiot siis jalosti kilpailevat etusijasta sotapalvelukseen kykenemättömien lukuisuudessa.

Selitykseksi olkoon sanottu, että nuo—enemmän kuin muutkaan meidän kieltolakivaltiot—eivät silti ole likimainkaan "kuivia". Varsinaisista viinavaltioista ne eroavat itse asiassa vain siinä suhteessa, että niissä kiskotaan tavallista huonommilla ja myrkyllisemmillä sotkuilla suurempia hintoja kuin puhtaammilla, miedommilla ja vähemmän vaarallisilla juomatavaroilla "märissä" valtioissa. Sitäpaitsi vaikuttaa väestön yhteiskunnallinen asema, ilmanala, työolot ja asuntosuhteet paljoa enemmän yleiseen terveyteen kuin ainakin mietojen juomien, kuten viinin ja oluen, kohtuullinen käyttö.

KOVIA JUOMAAN.

Sveitsiläiset ja saksalaiset ovat vanhastaan olleet Europan parhaitten juoppojen maineessa. "Juo kuin sveitsiläinen", merkitsee keski-Europassa jo jommoistakin saavutusta. Nyt on kuitenkin eräs paljon matkustellut sveitsiläinen tunnustanut, etteivät he ole kuin oppipoikia Uraalin kasakkain rinnalla. Ensinnäkin juovat nuo kasakat mitä hyvänsä, mikä kurkusta alas menee, hajuvesistä ja pulituureista ruveten lamppuöljyyn saakka, mutta kaikista halukkaimmin paloviinaa, jota heidän juomingeissaan tarjoillaan ämpäristä. Ja vaikka he usein istuvat viinaämpärinsä ympärillä vuorokauden umpeen, niin harva heistä kellahtaa pöydän alle, ja kohmeloa ei yksikään puhdasverinen Uraalin kasakka ole vielä tullut tuntemaan. Eikä vanha kasakkapäällikkö siltikään ole tyytyväinen nykyiseen miespolveen. "Sääliksi käy tuollaisia miehiä", sanoi eräskin arvossapidetty atamaani puolitoista vuorokautta kestäneen yhtämittaisen juonnin jälkeen. "Tuskin kestävät kolmea vuorokautta kunnolleen juoda. Toista oli minun nuorena ollessani: kaksi viikkoa joimme vyöttä, soletta, ja kolmannellakin oli vielä ikävä erota tovereista ennenaikojaan."—Jos tuo on totta, eivät heille riittäneet muinaiset germaanitkaan, joiden juopottelua aina on pidetty mitä suurenmoisimpana. Heidän suurjuontinsa tapahtui joulun aikaan (jota juhlittiin aikoja ennen kristinuskon syntyä), ja oli silloin määränä juoda kymmenen päivää ja kymmenen yötä yhteen painoon. Mutta he särpivät simaa, joka oli paljoa miedompaa kuin venäläinenkään paloviina.

HIENOSTI MENETELLÄÄN

hienojen varkaitten kanssa.

Louvren museossa, Pariisissa tarkasteli eräs hieno seurue, johon kuului herroja ja naisia, entisten kuninkuusaikojen jalokivikokoelmia. Seurueen aikoessa poistua, saapui paikalle kokoelmien ylivalvoja ja pyysi heitä kohteliaasti hetkeksi pysähtymään etuhuoneessa. Sitte hän pistäytyi jonnekin, josta toi valkosavella täytetyn vadin ja kehotti seuruetta pesemään siinä kätensä. Hämmästyneinä kysyttiin, mikä tarkotus sillä oli. "Se on vanha sääntö", vastasi ylivalvoja, "ollut voimassa jo Ludvig XIII:n ajoilta. Oli näet, kerran hänen aikanaan sattunut täällä käymään loistava seurue ylhäisiä aatelismiehiä ja -naisia, ja erään naisen mieli oli niin ruvennut tekemään muuatta kallisarvoista sormusta, ettei hän jaksanut vastustaa kiusausta, vaan otti sen salaa—kuten hän luuli. Mutta asianlaita ei ollutkaan niin, vaan ylihoitaja oli huomannut tapauksen ja joutui kuin tulisille hiilille. Syyllisen kreivittären kohtalo oli hänen käsissään; hän olisi voinut astua hänen eteensä ja paljastaa hänet varkaaksi. Mutta hän ei tahtonut sitä tehdä. Kreivittären kunnian pelastamiseksi hänen mieleensä juolahti hakea vadillinen valkosavea ja kertoa seurueelle samanlainen taru, jonka nyt olen kertonut teille. Ja siinä hän teki viisaasti, sillä kreivitär ymmärsi viittauksen ja käsiä pestessään pudotti sormuksen saveen." Painostaen viimeisiä sanojaan ylivalvoja ojensi seurueelle vadin tuota omituista pesua varten. Ihmetellen silloisen ylivalvojan kekseliäisyyttä, pistivät seurueen jäsenet kätensä valkoseen saveen—aavistamattakaan, että varas oli heidän joukossaan, ja että juuri nykyisen ylivalvojan mielenmaltti se pelasti nyt hairahtuneen vallasnaisen kunnian. Sillä itse asiassa oli tämä pesuseremonia nyt vasta ensi kertaa käytännössä. Ja ylivalvoja löysi kuin löysikin kadonneen sormuksen savesta.

KAUAN ODOTETTUA

Suomen Työväen Kalenteria

on vihdoin saapunut, ties minkä kaikkien esteiden ja vastusten läpi. Se on koko paksu kirja, sisältäen 275 tekstisivua. Sisällys on arvokasta ja erikoisen mielenkiintoista, sillä useat niin kirjotukset kuin kuvat kosketelevat Venäjän vallankumousta sekä Suomen varhaisempia poliittisia lakkoliikkeitä viime vuoden ajalla. Meille saapui kalenteria ainoastaan pieni määrä, joten on parasta käydä noutamassa se heti Toverin kirjakaupasta, ellei halua jäädä ilman. Hinta on 60 senttiä.

TYTTÖJEN SÄÄRET "LAVIALLA TIELLÄ".

Bostonin tyttöjen nykyisestä vaatetuksesta on sikäläinen Tremont Templen pappi Rockland Meyers saanut kiitollisen saarna-aiheen. "Herättääkseen huomiota", sanoi hän muun ohessa, "juoksentelevat Bostonin tytöt näinkin kylmänä talvena kovin avokaulaisissa ja niin lyhyissä leningeissä, että paljaat kintut näkyvät. Varsin valitettavaa on, että tyttöjen täytyy näytellä koipiaan, herättääkseen miesten huomiota." — Surkeatahan se on, mutta ei vaivatonta viljaa tytöillekään!

KANSANKIRJEITÄ

CALIFORNIA

REEDLEY.

No nyt on uusi kirjeenvaihtajamme kunnostautunut oikein "reiruun"; on jo lyhyen ajan sisällä ollut kaksi kirjettä kylästämme.

Maanmyyntikiihko näkyy tarttuneen kansalaisiimme arveluttavassa määrässä. Useampi ensimäisistä kylämme suomalaisista on myynyt maansa aivan hiljakkoin. Viimeinen heistä on toveri John Wirtanen, aivan ensimäisiä suomalaisia. Hän myi maansa kuuleman mukaan $10,000. Tilasta on noin 16 eekkeriä istutuksessa ja 6½ eekkeriä istuttamatonta. Tosin hyvä hinta, vaan ei liian hyvä verrattuna siihen, mitkä tulot tuon lainen maapala tuopi omistajalleen suotuisina vuosina. Luulen toveri Wirtasen viime vuonnakin saaneet $2,000, jos ei yli. Ostajat ovat enimmäkseen niinkuts. toiskielisiä ja näin ollen meidän suomalainen asutuksemme harvenee. — Useampi näistä myymämiehistä ehkä kumminkin asettuu vielä asumaan tänne. Moni heistä on retkeillyt "ympäri", vaan ei ole sattunut parempaa löytymään.

Osastomme toiminta on jotensakin laimeaa, vaan kun meitä poloisia on niin kovin vähän, niin mistäpä sitä virkeyttä olisikaan. Nyt kumminkin heräsi keskuudessamme ajatus ruveta edes omista lapsistamme kasvattamaan sosialisteja. Ensi askeleen siihen suuntaan teimme perustamalla osaston jäsenten keskuuteen sunnuntaikoulun, jossa toivomme voivamme istuttaa niitä aakkosia lapsiimme, jotka ovat mielestämme tärkeimpiä itsellemme ja samalla koettaa heille antaa jonkunverran sen kansan luku- ja kirjotustaitoa, johonka he kuuluvat j. n. e. Toivomme, että kansalaiset luottamuksella lähettävät lapsensa kouluumme, olletikin kaikkien tovereitten velvollisuus olisi lähettää lapsensa ja tulla myöskin itse vointinsa mukaan opettamaan, y.m. Mitä enempi mukana, sen virkeämpää toiminta. Luku-, laulu- y.m. kirjallisuutta on saatavana koululla.

Siitä on nyt jo hyvä joukko toista vuotta, kun keskuudestamme kuoli yksi kunnioitetuimpia tovereitamme, nim. Harry Wilson. Hän oli lujimpia siinä taistelussa, jota mekin käymme. Hän olikin, ikäänsä katsomatta, aina eturivissä ja myöskin pelotta uskalsi tuoda mielipiteensä julki, välittämättä siitä, ketä on kuulemassa, jne.

Olen hartaudella seurannut, josko edes pieni puuristi ilmenisi raatajavanhuksen haudalle, että edes meidän jälkeemme jääneet näkisivät, missä kunnon toverimme ruumis lepää, vaan ei edes kukkanen hänen haudallaan näytä, että hänelle olisi jäänyt yhtään ystävää.

Viimeisen kerran, kulkiessani läpi tuon kalmiston en vieläkään nähnyt mitään hautakummulla, niin siinä lupauduin tekemään tuosta muistutuksen tovereille. Siis, toverit, uhratkaamme pieni roponen itse kukin ja laittakaamme pieni, vaatimaton muistomerkki kunnioitettavan vanhuksen haudalle. Toivon, että osasto ottaa tämän asian huolekseen.

—?

FORT BRAGG.

Kalakylää aiotaan tehdä kylästämme. Siihen suuntaan alkuvalmistukset viittaavat. Kannutuslaitos perustettiin tänne viime vuonna. Kalastajia kuulemme tulee suuret määrät tänne kalastelemaan muualta maailmalta. Kaupungillamme tulee olemaan siis muukin "merkitys" kuin ainoastaan punapuunjalostus.

Kapakoita aletaan vähentää pois kaupungistamme. Kuusi tai kahdeksan kapakkaa aikoo sulkea ovensa. Kapakkaliikekään ei enää ota menestyäkseen uusien likööri-asetuksien tultua. Niiden häviäminen onkin tervetullut asia kaikille.

Seitsemäntoista iikkaa viime tammikuussa on saanut sakoilla kartuttaa kaupungin kassaa, summa nousten $270:een. Yleistulot viime kuulla olivat kaupungilla $974.06 ja menot $1,882.53. Rahaa kassassa $53,281.32.

Kaikki äänestyskelpoiset kansalaiset, käykääpäs rekisteeraamassa nimenne ennen ensi kuun kahdeksatta päivää, sillä silloin suletaan rekisteerausaika.

Pete Dixon, vihannes- ja lihakauppias, myi t.k. 12 p. liikkeensä C. Hensley'ile, Adge'lle ja Lundgren'ille. Tämä liike ei ilmota Toverissa.

Toveritar Hilda Westerberg lahjotti kaksi dollaria miljoonan dollarin vaalirahastoon ja samalla ilmotti eräälle agitatsioonikomitean jäsenelle, että hän tulee puolestaan luovuttamaan viisi dollaria mainittuun tarkotukseen. Tämä toveritar ymmärtää mainitun rahaston tärkeäyden.

Kirjallisuuskomitea piti kokouksensa t.k. 14 p. Kokoukseen ottivat osaa Senja Karnais, Mandi Blomster, Lyydia Manteli, G. Fräki ja Mandi Fräki. Komitea järjesteli lähemmin toiminta-alueitaan ja niissä työskentelyään. Miljoonan dollarin vaalirahaston hankinnan ja siitä suunnittelun jätti komitea tuonnemmaksi. Komiteaa jäsenet ilmottivat sen ilahuttavan ilmiön vallitsevan ympäri toveripiirin, että kaikki ovat selvillä tämän vaalirahaston tärkeydestä.

Herrat antoivat orjilleen kolmisen senttiä tunnille palkankorotusta noin pyytämättä. Eivätkö ne herrat ole hyviä isäntiä, tuumivat kai jotkut, jotka pitävät tällaisesta pikku tiputtelemisesta—"niistä muruista, jotka heidän herrainsa pöydältä putoavat." Nyt on, raatajatoverit, aika. Vaatikaamme itsellemme parempia elämisen ehtoja, lyhempää työpäivää y.m. Luokaamme itsellemme voimakas taloudellinen järjestö ja sen turkemana paremmat elinehdot. Pitäkäämme muistissa ensimäinen keskustelukokous; siellä on keskusteluaineena taloudellinen järjestyminen. Saapukaa kaikki keskustelemaan siitän, miten oli paras järjestäytyä.

—i —i.

SAN FRANCISCO

Harvinainen tilaisuus tarjoutuu Friscon ja lähiseudun suomalaisille sunnuntaina, helmikuun 24 p:nä, s. s.-osaston haalilla, 20 Flint st.. Suomen nälänhätäisten avustuskomitea, näet, on siksi iltapäiväksi hommannut suuren iltaman. Ohjelma on laadittu niin monipuoliseksi ja arvokkaaksi kuin se suinkin on ollut mahdollista Friscon ja Berkeleyn esiintyjävoimilla.

Siinä tilaisuudessa tulee esiintymään kaksi lauluseuraakin: Jussi Paanasen johtama Lauluveikot sekä meidän osaston sekakööri, ensikerran uuden johtajan, L. Jousisen, johdolla. Tätä tilaisuutta on jo siksi paljon kaikella tavalla yleisölle ilmotettu, että pitempi puustaaminen on tarpeetonta. Riittäköön kun sanotaan, että jokaisen Friscon ja lähiseudun suomalaisen pyhin velvollisuus on silloin saapua juhlimaan. Iltaman tulot, kuten tiedätte, tullaan lähettämään Suomeen nälänhädän lieventämiseksi.

S. s.-osaston tiedonantoja. Naistenpäiväiltama on täytynyt muitten iltamien tieltä siirtää seuraavan kuukauden 3 p:ksi, vaikka se jo aikasemmin ilmotettiin pidettäväksi tällä kuulla. Muistakaa nyt sitten, naiset, tulla iltamiinne maaliskuun 3 p. Ehkäpä miehet sentään tulevat kehottamattakin.

Kansainväliseen vappumielenosotuskomiteaan valittiin toverit Mattson ja Rose.

Valtiokomitean lähettämä keräyslista Rocklin'in s. s.-osaston avustamiseksi päätettiin ottaa huomioon ja osaston kasssasta luovutettiin $5 mainittuun tarkotukseen.

Tov. N. Mattson ilmotti lähettäneensä Toveriin $154 jonka summan hän on kerännyt vapaaehtoisina lahjoina Toverin talonrakennus-rahastoon. Sen ilmotuksen johdosta oltiin hyvillämme.

NAAPURI.

..Hintoja nostetaan. Kaasu- ja sähköyhtiö Californiassa koettaa saada 20% korotuksen tuotteilleen, syynä eri aineiden hinnankorotus, veden vähyys valtiossa j. n. e. Korotus on ollut ja on vieläkin oikeuden tutkittavana, ja saammepa olla melkein varmat, että rautatiekomissioni, jonka "oikeudessa" asia on esillä, tulee löytämään ylen pätevät syyt korotukseen. Huhuina liikkuu myös palovakuutusyhtiöiden maksujen korotushankkeet. Saisivat hävetä "suut silmät täyteen", sillä tilastot näyttävät, että viime vuonna ne keräsivät palovakuutuksilla San Franciscossa yksinään $4,209,770.66 rahastoihinsa ja suorittivat palovakuutuskorvauksena ei täyttä 10% mainitusta summasta. Pitää siinä olla sisua, jos hintoja korottavat.

Puistossa teurastetaan. Golden Gate puistossa on 12 buffelihärkää ja niistä tullaan 9 teurastamaan, yksi viikossa, ja liha syötetään puistossa oleville karhuille, susille y. m. lihansyöjä-eläimille. Tämä tapahtuu siksi kuin lihan hinta on noussut ja kun pidetään tarpeettomana niin suuren härkälauman pitoa puistossa.

Liian aikaista iloa. Muutamia päiviä sitten levittivät päivälehdet täällä uutisen, että Amerikan kuuluisin "härjänjättämä" T. Roosevelt olisi kuollut. Turha hälyytys, ukko vaan paranee, mutta liikkeellä sanotaan olevan idässä nimienkeräys presidentille jonka avulla koetetaan saada Teddy sodan ajaksi karkotusleirille, maalle vahingollisena henkilönä. Hyvä esitys työläisenkin silmillä katsottuna, vaikka ne olisivatkin vaan "kelvottoman kansalaisen" silmät, joiksi hän presidenttinä ollessaan kutsui työtaistelussa olevia työläisiä.

"Ainoastaan naisille"! Menneellä viikolla eräässä Marketkadun kuvamyllyssä näyteltiin kuvasarjaa "Synnytys" — mutta ainoastaan naisille. Parin viikon kuluttua näytellään samaa kuvasarjaa uudelleen, mutta **ainoastaan miehille.** Omituista häveliäisyyttä nykymailman aikaan. Samalla tässä voi mainita, että useat "kymppisentin" myllyt ovat alentaneet "ylönantonsa", joiksi niiden kuvasarjojen sisältöä voi kutsua, niiden alhaisen moraalin tähden, viiteen senttiin. Miksikä? Siksi että ihmiset alkavat jo saamaan kyllikseen kuvista ja toiseksi rahat tarvitaan jo hiljalleen ruumiin kunnossapitoon.

Sitkeä henki. Birger Brast, ruotsalainen merimies, leikkasi kurkkunsa, viilsi viisi haavaa ruumiiseensa ja lopuksi hyppäsi pää edellä ikkunasta kadulle eikä sittekään päässyt hengestään. Kova onni miesparalla.

Toraisa akka. Eräällä automobiili-liikkeessä toimivalla miehellä, nimeltä A. Hollbeck, on vaimona sellainen eukko, joka joutuu aina riitaan naapurinsa kanssa, josta syystä mies valittaa heidän täytyvän vähäväliä muuttaa asuntoa, ja sen syyn nojalla vaatii nyt avioeroa.

Työläiset Friscossa. Saisiko astua varpaillenne ja kysyä milloinka yhdytte s. s.-osastoon jäseneksi? Ne tekosyyt, joita saa aina kuulla, kun tekee tuon kysymyksen, ovat niin onttoja, että niiden antajakin häpeää niitä lausuessaan. Olosuhteet ovat meillä kaikilla samat: huoneet kurjat, ja tulevat pysymään sellaisina elämämme ajan, ellemme joukolla niitä rupea korjaamaan. Onko oikein jättää tulevalle sukupolvelle tämä äärettömän hyvä ja runsas maa samanlaisten ikeiden rasittamana kuin se nykyisin on? Emmekö ole nähneet mihin kullanhimo voi syöstä kansakunnat? Tehkää itsellenne kysymys, mitä voin minä tehdä olojen parantamiseksi. Lopettakaa työväenliikkeen pelkkä arvosteleminen. Yhtykää sosialistipuolueeseen, sillä muistakaa: **ainoa tapa työläisen parantaa työväenliikettä on siihen liittyminen ja siinä työskenteleminen.**

San Franciscon s. s.-osasto kokoontuu joka toinen torstai, 20 Flint st., ja sinne on tervetullut jokainen rehellinen mies ja nainen, joka tuntee luokkataistelun tarpeellisuuden sosialistipuolueen perusteilla.

VEIKKO.

SAN PEDRO

Kaikki Japanilaiset kalastajat menivät lakkoon 11 p. t. k. täällä, he kiel[illegible]täytyivät kalastamasta yhdellekään kannutuslaitokselle, joka ei ota vähintään 6 tonnia kaloja aina yhdestä paatista, jossa on se määrä tai enempi kaloja. He ovat olleet tyytymättömiä siitä saakka kun tonnin hinnaksi asetettiin 15 dollaria.

Pikku varkauksiakin on taas tapahtunut täällä. S. P. ratapihalla on tunkeuduttu tavaravaunuun ja viety 17 tusinaa paperossilaatikkoa, miesten ja naisten sukkia, sekä "overallia" ja alusvaatteita y. m. Tourist hotellissa eräältä mieheltä on viety kuvakone, sekä 15 dollaria rahaa.

VIKA ALKUPERÄISESSÄ